

اگر ایران وارد افغانستان می شد همان قدرت هایی که خود را ضد تروریسم اعلام می کردند به حامی طالبان تبدیل می شدند. در صورت اقدام ایران علیه طالبان شرایطی فراهم می شد که اقدامات ایذایی علیه ایران بهانه لازم را داشته باشد.

حادثه حمله طالبان به کنسولگری ایران:



خبرگزاری میزان در مطلبی به واکاوی سخنان علی ربیعی معاون وقت شورای عالی امنیت ملی از حادثه حمله طالبان به کنسولگری ایران در افغانستان پرداخته است.

"روز عجیبی بود." این جمله 3 کلمه ای توصیف «معاون وقت شورای عالی امنیت ملی» از روز حمله نیروهای طالبان به کنسولگری ایران در افغانستان است. این مقام امنیتی در یک برنامه تلویزیونی در پاسخ به سوالی در ابتدا به بیان جمله کوتاه بالا بسنده کرد و ادامه داد: "نمی دانم چه میزان مصلحت است این مباحث باز شود."

«اشاره این مقام سابق امنیتی به حادثه حمله طالبان به کنسولگری ایران در آگوست سال 1998 (مرداد 1377) بر می گردد؛ در آن زمان نیروهای طالبان شهر مزار شریف (این شهر شمالی افغانستان یکی از پایگاه های مورد حمایت تهران بود) را به تصرف خود درآوردند. آنها بلافاصله صدها مرد و پسر هزاره را علی الظاهر برای جلوگیری از مقاومت فزاینده شان را در برابر حکومت طالبان اعدام کردند. به علاوه، آنها به کنسولگری ایران در مزار شریف یورش برده و هشت دیپلمات و یک خبرنگار ایرانی را کشتند؛ این اقدام، جمهوری اسلامی را در آستانه جنگ با طالبان قرار داد؛ جنگی که برخی از فعالان سیاسی دولت وقت خواستار حضور کشورمان در معرکه ای آن بودند؛ اما برخی از اعضای شورای عالی امنیت ملی (مخالفین حمله به افغانستان) معتقد بودند که طالبان نماینده ملت افغانستان نیست؛ با بسیج قابل ملاحظه نیروهای نظامی در طول مرزهای افغانستان، ایران تنها یک قدم با درگیری در جنگی احتمالا طولانی مدت و خونین فاصله داشت.»

علی ربیعی ملی اضافه کرد: در شب حمله طالبان به کنسولگری ایران با توجه عدم حضور حجت الاسلام والمسلمین حسن روحانی، به من گفتند "جلسه شورای عالی امنیت ملی را تشکیل دهید." از سرلشکر فیروز آبادی درخواست کردم تا مدیریت جلسه را بر عهده بگیرد، دوستان مختلفی از وزارتخانه های اطلاعات و خارجه و سپاه، ارتش و... در این جلسه حضور پیدا کردند، آن شب احمد شاه مسعود به من گزارش داد که "اگر شما به هرات نیایید، کل آنجا دست طالبان خواهد افتاد. هیچی باقی نمانده است." من این گزارش را انعکاس دادم.

معاون پیشین وزارت اطلاعات با بیان اینکه در پایان جلسه دو دیدگاه در خصوص بحران فوق وجود داشت، اظهار کرد: یک دیدگاه این بود که باید به افغانستان و نیروهای احمد شاه مسعود یا جاهای دیگر کمک کنیم تا بتوانند هرات را باز پس گیری کنند، در این صورت باید حمایتی در داخل خاک افغانستان نیز از این نیروها صورت می گرفت.

ربیعی اضافه کرد: حدود ساعت 2 نصفه شب بود که جمع بندی جلسه را امضا کردم و به بیت رهبری فرستادم، فردای آن روز نماز صبح را خواندم و حدود ساعت 7 صبح در محل کار خود حاضر شدم؛ وقتی وارد اتاق کارم شدم با نامه ای که احتمالا ساعت 5 صبح فرستاده شده بود، بر روی میز خود مواجه شدم که در آن نوشته شده بودند: ما وارد این دام نمی شویم ولی تدابیر دیگر باید انجام شود» که با توجه به این تصمیم بسیار هوشمندانه ما وارد آن باتلاق نشدیم. در زمان حمله، تقریباً تمام مناطق افغانستان دست طالبان بود.

در همین راستا نوزد شفیعی کارشناس مسائل افغانستان و سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس نهم

شورای اسلامی گفت: در مرداد 1377 (زمان حمله طالبان به کنسولگری ایران) تقریباً تمام مناطق افغانستان به جز محدوده مختصری از شمال آن در دست طالبان بود؛ در بعضی از بحران‌ها نیروهای نظامی می‌دانند که در صورت ورود، خروجشان دیگر دست خودشان نیست.

همچنین حشمت [۱] فلاح پیشه با اشاره به حمله مسلحانه گروه طالبان به کنسولگری ایران در افغانستان گفت: در آن زمان برخی از نظامیان موضوع حمله به افغانستان را مطرح کرده بودند ولی با درایتی که از سوی مقام معظم رهبری صورت گرفت از افتادن در دامی که برای جمهوری اسلامی شکل گرفته بود پرهیز شد.

عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس با بیان اینکه در همان زمان هم کشورهای که با جمهوری اسلامی رقابت داشتند بلافاصله سعی کردند طالبان را تجهیز کنند، اظهار داشت: آنها اقدام به ساماندهی گروه‌های تروریستی برای مقابله با ایران کردند و همان زمان هم امارات متحده عربی دهها خودرو را با تجهیزات کامل به طالبان بخشید.

وی تصریح کرد: عربستان و برخی متحدین عرب منطقه و برخی کشورهای غربی هم تلاش کردند که شرایط را به گونه‌ای شکل دهند که جنگی صورت بگیرد.

فلاح پیشه با بیان اینکه این ماجرا یک دامی در افغانستان بود که ممکن بود هیچ کشوری نتواند به صورت پیروز از آن بیرون بیاید، بیان داشت: حتی دو ابرقدرت قرن بیستم هم نتوانستند از افغانستان پیروز بیرون بیایند و اگر ما وارد افغانستان شده بودیم از یک دام بزرگ استقبال کرده بودیم.

عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس با تأکید بر اینکه طالبان پیشانی این جنگ بود، خاطر نشان کرد: اقدام ما ممکن بود به یک جنگ دیگری مانند حمله عراق علیه ایران در داخل قلمرو اسلامی تبدیل شود.

وی اقدام ایران در پرهیز از حمله به افغانستان در واکنش به شهادت دیپلمات‌های ایرانی را یکی از مدیرانه‌ترین تصمیمات سیاست خارجی در تاریخ بعد از انقلاب خواند و تأکید کرد: یکسری جریانها، گروه‌ها و امواجی که مثل طالبان و داعش شکل می‌گیرند اینها جریانات غیر اصیل و ساخته شده از بیرون هستند و به طور معمول یک قدرت اصیل مثل جمهوری اسلامی وارد جنگ‌های غیر اصیل نمی‌شود.

فلاح پیشه با بیان اینکه پس از پایان تاریخ مصرف گروه‌های تروریستی، آنها شرشان به پدیدآوردن گانشان بر می‌گردد، خاطر نشان کرد: پرهیز جمهوری اسلامی از ورود به افغانستان جز مهمترین بخش‌های صبر استراتژیک و تدبیر جمهوری اسلامی ایران بود.

عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس افزود: اگر ایران وارد افغانستان می‌شد همان قدرت‌هایی که خود را ضد تروریسم اعلام می‌کردند به حامی طالبان تبدیل می‌شدند و همانطور که صدام را علی‌رغم شکستن کنوانسیون‌های بین‌المللی مورد حمایت قرار دادند، در صورت اقدام ایران علیه طالبان به آن‌ها حمله وارد می‌کردند و این شرایطی فراهم می‌کرد که اقدامات ایذایی علیه ایران بهانه لازم را داشته باشد.

وی خاطر نشان کرد: ما با این صبر استراتژیک دیدیم که قاتلان دیپلمات‌ها در تحولات افغانستان به هلاکت رسیدند و انتقام و قصاص مربوط به آنها هم صورت گرفت و مؤلفه‌های امنیتی جمهوری اسلامی ایران به جایی اینکه تضعیف شود تقویت شد.

برچسب‌ها: [رهبرانقلاب](#) [1]
[جنگ](#) [2]